

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

VEVČE-ZGORNJI KAŠELJ

Kašeljki most končno le prevozen

Eden redkih lesenih mostov čez Ljubljano bo te dni popravljen in marsikateremu kmetu in delavcu bo pot na delo spet precej krajša. Po mnenju delovodje pa bo potrebno v prihodnje drugače kot doslej odstranjevati debla in vejeve, ki se ustavljajo ob pilotih. Izvlačenje s kamioni je bilo menda krivo za lom podpornikov, preostalo pa je storila podivjana voda.

Na sliki: Na Kašeljki mostu so delavci Hidrogradnje pravkar zabili dva metra globoko v dno nov podpornik.

(tekst in foto: J. Kozamernik)

Vabimo na razpravo

Krajane Vevč in Kašlja vabimo na razpravo o smernicah za pripravo srednjeročnega načrta razvoja krajevne skupnosti 1986—1990, o smernicah za pripravo srednjeročnega načrta razvoja občine in mesta 1986—1990 in o osnutku dolgoročnega načrta občin in mesta — pod delovnim naslovom »Ljubljana 2000«.

Razprava bo v četrtek, 1. oktobra, ob 18. uri v domu družbenih organizacij v Kašlju (nad trgovino).

Gradivo je objavljeno v 7. št. Delegatske tribune in v 23. številki Delegatskega gradiva za skupščino mesta Ljubljana, krajši povzetek pa v 13. št. Naše skupnosti (10. julija).

Vabimo vse, ki jim je mar prihodnji razvoj kraja, občine in Ljubljane.

Socialistična zveza in svet KS

Koordinacijski odbor za proslave in prireditve pri predsedstvu občinske konference SZDL Ljubljana Moste-Polje poziva

ORGANIZATORJE PRIREDITEV v letu 1985,

da ga do začetka novembra 1984 obvestijo o proslavah in prireditvah, predvidenih v jubilejnem letu, s poudarkom na 40-letnici osvoboditve.

Predvidene datume (z opozorilom o možnosti njih premika), morebitne pokrovitelje in govornike na prireditvah z navedbo trajanja, bo odbor po potrebi usklajal — tako v občini kot v mestu Ljubljana. Zato prosimo, da prireditelji po KS, delovnih organizacijah in šolah, društva, družbene in družbenopolitične organizacije do roka javijo odboru podatke in se vsem za sodelovanje že vnaprej zahvaljuje.

Koordinacijski odbor za proslave
in prireditve pri predsedstvu OK
SZDL Ljubljana Moste-Polje, Ob
Ljubljani 42-II

ZADVOR

Predsedstvo krajevne konference SZDL Zadvor je v torek, 18. septembra, povabilo na skupni pogovor predstavnike vaških odborov SZDL, krajevne skupnosti, družbenopolitičnih organizacij, šole, društev in občinske konference SZDL. Udeležba je bila zelo dobra, povabilu se je odzval tudi predstavnik občine, pogrešali pa smo nekatere družbenopolitične organizacije in večji del predstavnikov vaških odborov SZDL.

Razprava je bila precej živahna, kritična, kdaj pa kdaj kar ostra. Ugotavljali smo namreč, da delegatski sistem ne deluje tako, kot bi moral, da je precej organizacijskih napak, da pa je

najhuja neaktivnost delegatov samih.

Program KK SZDL je bil sprejet na zadnji volilni konferenci, vendar v celoti ne zaživi; vaški odbori so premalo aktivni — to je pokazala že udeležba na pogovoru, saj se je vabilu odzval en sam predstavnik vaškega odbora, pa še ta je nanizal vrsto težav. Ugotavljali so, da tudi programov krajevne skupnosti ne ureničujejo, četudi so objektivne možnosti za to. Dogodilo se je celo, da je bila v združenem domu organizirana razstava kmečke dejavnosti v režiji aktivna kmečkih žena, pa o tem ni bila obveščena niti KK SZDL in podobno.

Informiranost v KS je slaba. Pred leti so začeli izdajati krajevni list Naš poročevalec, pa so ga po štirih številkah ukiniteli zaradi premajhnega dotoka infor-

macij in zaradi varčevanja s sredstvi. Tako nam ostaja le še Naša skupnost, dopisništvo pa je slabo, ker je premalo aktivnih dopisnikov. Ugotovljeno je bilo tudi, da društva (gasilsko, upokojsko in turistično) dobro delajo, premalo pa je skupnih akcij, premalo povezav, pa so zato tudi rezultati slabi kljub njihovi aktivnosti. Povezava s šolo je dobra, a tudi tu se preveč zanašajo na aktivnost šole, vrzel pa nastaja takrat, ko nastopijo šolske počitnice.

Sklenili so, da bodo v bodoče aktivnost obnovili, še zlasti tam, kjer je možnost aktivnosti največja, to pa je komunalno področje — vodovod, mrliške vežice, kanalizacija, električno omrežje itd. Potrebno bo začeti znova in sistematično, šele tedaj se bodo pokazali tudi rezultati.

ALOJZ KASTELIC

● Še mnogo ustvarjalnih let

Pred tremi dnevi je srečal Abrahama naš dolgoletni sodelavec in družbenopolitični delavec Edo Svetek. Edo je eden takih delavcev, ki brez velikega hrupa postori kar ve, da mora, pa postori tako, kot bi bil za vse profesionalen, naj gre za angažiran prispevek ali prepotrebno fotografijo v Naši skupnosti, za razpravo na seji izdajateljskega sveta ali uredniškega odbora Nsk, za ureditev brošure ali vodstva organizacije v KS ali občini. Poleg rednega dela na delovnem mestu pri Inex Adrii najde čas še za svojega konjčka...

Površen poznavalec bo rekel: Vsega tega ne more zadovoljivo opravljati! In prav tu je Edo najbrž najbolj zvest samemu sebi in delu, ki ga prevzame. Včasih ga ni dobiti ne tu ne tam. Edo tedaj nekje ali nekaj dokončuje ali pa po napornem delu znova zbira moči. Tedaj ga pač ni. Pa se kmalu spet pojavijo, polni idej, pripomb, mnenj, predlogov... Da bi bil kdaj utrujen? Kje pa! Samo zatrete se je treba v njegove žive oči, pa veš: Edo ima pred seboj še mnogo ustvarjalnih let.

Da bi jih imel, ti želijo

tvoji sodelavci pri Nsk

PISMA BRALCEV

Zopet se vam javljam, spoštovani bralci Naše skupnosti, to pot s temo: Ali so upoštevani res vsi kriteriji pri ugotavljanju upravičenosti glede pridobivanja stanovanj iz naslovov: mlade družine, občani z nizkimi osebnimi dohodki itd. Mislim predvsem na razna izigravanja teh kriterijev.

Razmišljati sem pričel o tem pred dnevi, ko mi je znanka omenila, da se je pri njih doma oglasila komisija za ugotavljanje in ocenjevanje upravičenosti do pridobitve stanovanja s strani samoupravne stanovanjske skupnosti občine Lj. Moste-Polje.

Do tu je vse v redu in prav. Ko pa mi je znanka omenila, da če bi bila brez dela ona ali njen mož, bi bila njena točkovanja pola »težja« za 100 in več točk, sem prišel do zanimivega spoznanja. Jugoslovanci smo sploh znani, da se še v tako težkem položaju odlično znajdemo — torej k stvari!

Če si brez službe, upravičeno ali neupravičeno, ti avtomatično pripisejo večje število točk. Torej, dragi mož, ostati moraš doma, pa deni-

mo, da ti žena dela, imaš enega ali dva otroka, povprečje je verjetno zelo nizko, cenzus ni prekoračen — in stvar je urejena. Da ne bom krivičen, nekdo zaradi zdravja ne more delati, nekdo je telesno zdrav, opravlja razne fizične aktivnosti, pa noče delati, ker ve, da ima zato neke privilegije. Ali ne bo čez čas prišla zahteva, da ni sposoben poravnati vseh mogočih stroškov v hiši? Kot aktivist v vseh organih in komisijah v KS dovolj dobro poznam vse mogoče probleme. Torej naprej: zakonca se namensko razvežeta in seveda veselo živita zunajzakonsko naprej! A že so tu zopet razni neupravičeni privilegiji: cenejši vrtec, cenejša malica in kosilo, subvencija stanarine itd. Potem se ne čudimo, kako se nekateri hvalijo, da mesečno prihranijo po več sto tisoč din na račun teh in takih privilegijev. In vse to se je dogajalo in se še — do kdaj?

Zato polagam na srce centru za socialno delo, samoupravni stanovanjski skupnosti in vsem drugim dejavnikom, naj vložijo še več truda v svoje delo za to, da dobijo ugodnosti resnično potrebni delavci, krajanje, ne pa razni neupravičenci. Želim tudi, da se ne bi ponavljale napake, ki je bilo prepo-

sto rečeno, da je nekdo stanovanje potreboval in ga je tudi dobil; nihče pa ni pomislil, kaj bo čez pet, deset in več let. Stroški strahovito naraščajo, to vsi vsak mesec občutimo. Zato velja premisliti, kakšno stanovanje komu dati, saj vemo: če imaš stanovanje s toplo vodo in centralno kurjavo, je taka cena, za klasičnega je pa drugačna cena. Ne želim nikomur delati krivice, saj vem, da je cilj vsake družine, vsakega človeka varen dom in streha nad glavo, toda velja pomisliti, ali bomo sposobni poravnati vse stroške. Naj omenim samo primer, da v našem okolju živijo ljudje, ki so skupnosti dolžni deset in več milijonov: moja skrb je torej povsem upravičena.

Sprašujem, ali v naši družbi ni nikogar, ki bi tu napravil red. V premislek pa še to: neka stanovalka je članu hišnega sveta, ki jo je prišel vprašat kdaj bo plačala dolg, dejala: Kdor mi je dal stanovanje, naj mi še plača stroške!

Mislim, da je naša samoupravna družba vse preveč popustljiva do raznih »upravičencev« socialne pomoči. Skratka, postanimo budnejši.

Pa tovariški pozdrav!

VILJEM KLEMENC

9. maja 1985 bo odprta Pot spominov in tovarištva

Drugo leto bo herojska Ljubljana praznovala 40-letnico osvoboditve. Le nekaj mesecev nas loči od dneva, ko je pred štiridesetimi leti Ljubljana po štirih letih trpljenja, boja in junaškega ter organiziranega odpora svobodno zaživila. Deveti maj 1985

pa bo tudi dan, ko bomo dokončno zgradili Pot spominov in tovarištva, veličasten spomenik herojski Ljubljani, vseljuskemu osvobodilnemu gibanju, vsem tistim, ki jih bodoča žica in bunkerji okoli Ljubljane niso zlomili, temveč so jim, nasprot-

no, vlivali novih moči za delo v OF in oboroženem boju slovenskega naroda za svojo nacionalno in socialno osvoboditev. Z dograditvijo Poti spominov in tovarištva pa bodo končane tudi večletna prizadevanja in napore vseh občanov in delovnih ljudi

ter mladine Ljubljane, da zgradimo okoli Ljubljane zelen pristan, ki bo ob spominu na preteklo zgodovino nudil sedanjim in bodočim rodovom možnosti za kulturno in telesnokulturno sprostitev.

Zelo veliko je ob sredstvih, ki so jih delovni ljudje in občani Ljubljane prispevali, vitkamo tudi prostovoljnega dela delovnih ljudi in še zlasti mladine iz vse Slovenije in Jugoslavije, saj je bila Pot spominov in tovarištva v vseh letih gradnje tudi kovačnica prijateljstva in bratstva mladih, ki se je kalilo na mnogih mladinskih delovnih akcijah.

Kljub vsemu pa nas prav v tem trenutku čaka odločilni napor, ki bo še potreben, da Pot spominov in tovarištva, zeleni pristan — simbol svobode, sproščenosti, veselja in radosti, da živimo v svobodni, samoupravni, neuvrščeni Jugoslaviji — zgradimo do roka in tako, kot smo se v Ljubljani samoupravno dogovorili. Naredimo še zadnji napor, kljub

težkemu gospodarskemu trenutku, zberimo še tista sredstva, ki so potrebna, da dokončamo 34 km dolgo Pot spominov in tovarištva. Strnimo naše vrste in s prostovoljnim delom vseh občanov in delovnih ljudi Ljubljane ter z organizirano pomočjo ozdov, JLA in milice v teh jesenskih in prihodnjih spomladanskih dneh dogradimo našo skupno pot. Tako bomo sebi in vsem dokazali, da z voljo in hotenji zmoremo narediti veliko in premagati težave. Naše skupno zadovoljstvo bo maja prihodnje leto ob predaji Poti spominov in tovarištva svojemu namenu zato še toliko večje.

Predsednik
MK SZDL Ljubljana
TONE FLORJANČIČ

danes

Starejši občani se še spominjo, da je bodoča žica okupirane Ljubljane tekla prav tu ob južnem obzidju bolnišnice za psihiatrijo Polje, kjer sedaj teče Pot spominov in tovarištva, ki bo ne le spomenik, temveč tudi priljubljeno sprehajališče za vse čase. — (Foto: Mitja Omerza)